

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr.Váczi Miklós (7400 Kaposvár, Baross G. u. 8.) ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a dr.Pataki Márta (8000 Székesfehérvár, Zichy liget 8.) ügyvéd által képviselt **I. rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I.r., a dr.Székely Attila (1137 Budapest 13, Katona József u. 2/e.) ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II.r., a személyesen eljáró **III.rendű alperes neve** (III.rendű alperes címe) III.r., **IV.rendű alperes neve** (IV. rendű alperes címe) IV.r., **V.rendű alperes neve** (V. rendű alperes címe) V.r., **VI.rendű alperes neve** (VI.rendű alperes címe) VI.r., **VII.rendű alperes neve** (VII.rendű alperes címe) VII.r., **VIII.rendű alperes neve** (VIII.rendű alperes címe) VIII.r., **IX.rendű alperes neve** (IX.rendű alperes címe) IX.r., **X.rendű alperes neve** (X.rendű alperes címe) X.r., **XI.rendű alperes neve** (XI.rendű alperes címe) XI.r., **XII.rendű alperes neve** (XII.rendű alperes címe) XII.r., **XIII.rendű alperes neve** (XIII.rendű alperes címe) XIII.r., **XIV.rendű alperes neve** (XIV.rendű alperes címe) XIV.r., **XV.rendű alperes neve** (XV.rendű alperes címe) XV.r., **XVI.rendű alperes neve** (XVI.rendű alperes címe) XVI.r., **XVII.rendű alperes neve** (XVII.rendű alperes címe) XVII.r., **XVIII.rendű alperes neve** (XVIII.rendű alperes címe) XVIII.r., **XIX.rendű alperes neve** (XIX.rendű alperes címe) XIX.r., a dr.Posza Éva Erika (7400 Kaposvár, Fő u. 12.) ügyvéd által képviselt **XX.rendű alperes neve** (XX.rendű alperes címe) XX.r., a dr.Boda Róbert (7400 Kaposvár, Csokonai u. 2.) ügyvéd által képviselt **XXI.rendű alperes neve** (XXI.rendű alperes címe) XXI.r. és **XXII.rendű alperes neve** (XXII.rendű alperes címe) XXII.r., a személyesen eljáró **XXIII.rendű alperes neve** (XXIII.rendű alperes címe) XXIII.r., **XXIV.rendű alperes neve** (XXIV.rendű alperes címe) XXIV.r., **XXV.rendű alperes neve** (XXV. rendű alperes címe) XXV.r., **XXVI.rendű alperes neve** (XXVI.rendű alperes címe) XXVI.r., **XXVII.rendű alperes neve** (XXVII.rendű alperes címe) XXVII.r., **XXVIII.rendű alperes neve** (XXVIII.rendű alperes címe) XXVIII.r., **XXIX.rendű alperes neve** (XXIX.rendű alperes címe) XXIX.r., **XXX.rendű alperes neve** (XXX.rendű alperes címe) XXX.r., **XXXI.rendű alperes neve** (XXXI. rendű alperes címe) XXXI.r., **XXXII.rendű alperes neve** (XXXII.rendű alperes címe) XXXII.r., **XXXIII.rendű alperes neve** (XXXIII.rendű alperes címe) XXXIII.r., **XXXIV.rendű alperes neve** (XXXIV.rendű alperes címe) XXXIV.r., **XXXV.rendű alperes neve** (XXXV.rendű alperes címe) XXXV.r., a dr.Szabó Tibor (7400 Kaposvár, Ezredév u. 1.) ügyvéd által képviselt **XXXVI.rendű alperes neve** (XXXVI.rendű alperes címe) XXXVI.r., a személyesen eljáró **XXXVII.rendű alperes neve** (XXXVII.rendű alperes címe) XXXVII.r., **XXXVIII.rendű alperes neve** (XXXVIII.rendű alperes címe) XXXVIII.r., **XXXIX.rendű alperes neve** (XXXIX.rendű

alperes címe) XXXIX.r., **XL.rendű alperes neve** (XL.rendű alperes címe) XL.r., **XLI.rendű alperes neve** (XLI.rendű alperes címe) XLI.r., **XLII.rendű alperes neve** (XLII.rendű alperes címe) XLII.r., **XLIII.rendű alperes neve** (XLIII. rendű alperes címe) XLIII.r., a dr.Esze Tamás (7400 Kaposvár, Ezredév u. 1.) ügyvéd által képviselt **XLIV.rendű alperes neve** (XLIV.rendű alperes címe) XLIV.r., a személyesen eljáró **XLV.rendű alperes neve** (XLV.rendű alperes címe) XLV.r., **XLVI.rendű alperes neve** (XLVI.rendű alperes címe) XLVI.r., **XLVII.rendű alperes neve** (XLVII.rendű alperes címe) XLVII.r., **XLVIII.rendű alperes neve** (XLVIII.rendű alperes címe I/30.) XLVIII.r., **XLIX.rendű alperes neve** (XLIX.rendű alperes címe) XLIX.r., **L.rendű alperes neve** (L.rendű alperes címe II.em.) L.r., **LI.rendű alperes neve** (LI.rendű alperes címe) LI.r., **LII.rendű alperes neve** (LII.rendű alperes címe) LII.r., **LIII.rendű alperes neve** (LIII.rendű alperes címe) LIII.r., a jogi képviselő nélkül eljáró **LIV.rendű alperes neve** (LIV. rendű alperes címe) LIV.r., **LV.rendű alperes neve** (LV. rendű alperes címe) LV.r., **LVI.rendű alperes neve** (LVI. rendű alperes címe) LVI.r., a dr.Bálizs Szabolcs ügyvéd (7400 Kaposvár, Dózsa György u. 16.)által képviselt **LVII.rendű alperes neve** (LVII. rendű alperes címe) LVII.r., a jogi képviselő nélkül eljáró **LVIII.rendű alperes neve** (LVIII.rendű alperes címe) LVIII.r., a dr.Szíjártó Attila (7400 Kaposvár, Csokonai u. 2.) ügyvéd által képviselt **LIX.rendű alperes neve** (LIX.rendű alperes címe) LIX.r., a jogi képviselő nélkül eljáró **LX. rendű alperes neve** (LX.rendű alperes címe) LX.r. és a személyesen eljáró **LXI.rendű alperes neve** (LXI.rendű alperes címe) LXI.r. alperesek ellen tulajdonjog megállapítása iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2007. december 18. napján kelt 1.G.40.081/2007/46. számú ítélete ellen a felperes részéről 48. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a II. rendű alperesnek 217.000,- (kettőszáztizenhétezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság külön felhívására 433.770,-(négy százharminháromezer-hétszázhetven) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A felperes keresetében az alpereseket egyetemlegesen 7.229.550,- Ft és ennek kamatai megfizetésére kérte kötelezni, kereseti kérelméből 6.187.776,- Ft-ot anyagköltség, 1.041.774,- Ft-ot pedig munkadíj címén érvényesített. Az I. rendű alperessel szembeni kereseti kérelmét a köztük 2004. április 2-án létrejött vállalkozói, és ehhez kapcsolódóan 2004. május 20-án létrejött szállítási szerződésre alapította, a II. rendű alperessel szembeni kereset jogalapjaként pedig arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes, mint engedményező a felperesre engedményezte a 2004. május 20-án megkötött szerződéssel a II. rendű alperessel szemben fennálló - a köztük létrejött fővállalkozási szerződésből eredő - követelését.

Az elsőfokú bíróság a felperes I. rendű alperessel szembeni keresetének részben helyt adott, és az I. rendű alperest 6.515.022,- Ft tőke és ennek az elsőfokú ítéletben részletezett kamatai megfizetésére kötelezte, a keresetet az I. rendű alperessel szemben ezt meghaladóan, a II. rendű alperessel szemben pedig teljes egészében elutasította. Az volt a jogi álláspontja, hogy a felperes által hivatkozott, I.-II. rendű alperes között létrejött engedményezésnek nevezett megállapodás érvénytelen, mert az engedményezési szerződés megkötésének időpontjában még létre sem jött követelés a Ptk. 328.§ (1) bekezdése értelmében érvényesen nem engedményezhető. Utalt ezzel kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróság BH. 380/1996. számú eseti döntésében kifejtett jogi álláspontra. Álláspontja szerint a felperes nem bizonyította azt, hogy az írásbeli - még nem esedékes követelésre vonatkozó - megállapodást követően szóban olyan engedményezési szerződés jött volna létre a felek között, mely alapján a követelés érvényes engedményezésére sor került volna. Kifejtette azt is, hogy amennyiben az engedményezés érvényes volna, úgy az abban az esetben is csak a felperesnek az I. rendű alperessel szemben anyagköltség címén fennálló követelése erejéig állna fenn. A felek szándéka nem irányult arra, hogy a II. rendű alperes a felperest megillető munkadíj-számlák kiegyenlítésére is kötelezettséget vállaljon. Az I. rendű alperessel szembeni követelés összegének meghatározása során az elsőfokú bíróság az alperesek által történt teljesítéseket a Ptk. 290.§ (1) és (2) bekezdésében, valamint a Ptk. 293.§-ában foglalt szabályok figyelembevételével számolta el, és azt állapította meg, hogy az összes átutalás elszámolását követően az I. rendű alperesnek a felperes felé 6.515.022,- Ft tartozása maradt fenn.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes jelentett be fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az I. rendű alperessel szembeni marasztalási összeg kereset szerinti felemelését, valamint a II. rendű alperes egyetemleges marasztalását kérte. Fenntartotta azt a jogi álláspontját, hogy a felperes és az I. II. rendű alperesek közt létrejött szerződéses konstrukcióban a II. rendű alperes felel az I. rendű alperes tartozásaiért, az engedményezési szerződésnek nevezett megállapodás érvényesen létrejött, e szerződésben az I. rendű alperesnek a vállalkozási szerződés teljesítése függvényében keletkező folyamatos követeléseinek engedményezésére került sor, mégpedig az engedményező I. rendű alperest a felperessel szemben terhelő tartozás biztosítékként. Vitatta azt a ténymegállapítást is, hogy az érvényes

engedményezési szerződés alapján a II. rendű alperes felelőssége csak az anyagszámlák tekintetében állna fenn, álláspontja szerint a II. rendű alperes az anyag- és munkadíjszámlák kifizetését egyaránt vállalta, és ezt ekként teljesítette is. Sételmezte, hogy az elsőfokú bíróság a kamatszámításnál egyszerűsítő, kerekítő módszert alkalmazott, álláspontja szerint a kamatszámítás bonyolultsága miatt e kérdésben szakértő kirendelése lett volna szükséges. Sételmezte az elsőfokú bíróság által a III.-LXI. rendű alperesek tekintetében megállapított elsőfokú perköltség összegét is, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség eltúlzottan magas.

A II. rendű alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, XLIV. és XLV. rendű alperesek a perköltségre irányuló fellebbezés tekintetében ugyancsak az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték, a per többi alperese fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a másodfokú bíróság kiegészíti azzal, hogy a felperes és az alperesek között részben a tényállásban rögzített 2004. május 20-i engedményezési szerződésnek nevezett megállapodással, részben szóban olyan háromoldalú megállapodás jött létre, mely megállapodás alapján a II. rendű alperes a felperes és az I. rendű alperes között ugyancsak 2004. május 20. napján létrejött szállítási szerződésből keletkező I. rendű alperesi tartozás kiegyenlítését közvetlenül vállalta a felperes felé, mégpedig az I. rendű alperest az alperesek között létrejött fővállalkozási szerződésből eredően megillető vállalkozói díjkövetelés terhére. E megállapodás később úgy módosult, hogy a II. rendű alperes az építkezéshez szükséges egyéb I. rendű alperes által biztosított - Y. M. Kft.-től beszerzett anyagokon kívüli - anyagköltség közvetlen megfizetését is vállalta, de ezt is az I. rendű alperest megillető vállalkozói díj terhére. Egyes esetekben, amikor az I. rendű alperes az őt terhelő munkadíjszámlákat fedezethiány miatt teljesíteni nem tudta, a II. rendű alperes az őt terhelő anyagköltségen felül is utalt a felperesnek, mely utalás összegével kapcsolatban később az I. rendű alperessel elszámoltak.

Az így kiegészített tényállásból is helyes jogi következtetést vont le érdemben az elsőfokú bíróság a kereset elbírálása során, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását a másodfokú bíróság az alábbiak szerint módosítja és egészíti ki:

Az elsőfokú bíróság által megállapított, és a másodfokú bíróság által kiegészített tényállásból is következően a felek között 2004. május 20-án létrejött írásbeli megállapodást szóbeli tárgyalások előzték meg. Mivel az I. rendű alperes a saját vállalkozási szerződésében vállalt anyagbiztosítási kötelezettségének pénzügyi nehézségek miatt nem tudott eleget tenni, az Y. M. Kft kezdeményezésére a felek megkötötték a 2004. május 20-i szállítási szerződést. E szerződés megkötésére

azonban a felperes azzal a feltétellel vállalkozott, ha az általa megelőlegezni vállalt nagy összegű anyagköltség kifizetése részére biztosítva lesz. A II. rendű alperesnek is érdekében állt az, hogy a felperes és az I. rendű alperes közti szerződés létrejöjjön, és a felperes által kívánt biztosítékot oly módon nyújtotta a szerződéshez, hogy vállalta azt, hogy a szállítási szerződésből eredő II. rendű alperesi tartozást közvetlenül megfizeti a felperesnek. E megállapodás a felek közt szóban jött létre, e megállapodás létrejöttét egyértelműen, és önmagában a II. rendű alperes képviselőjének, T. Gy.-nak a tanúvallomása alátámasztja. E tanúvallomás, és a 2004. május 20-án létrejött engedményezési szerződésnek nevezett megállapodás sem támasztja azonban alá azt a felperes által állított tény, hogy e fizetési kötelezettséget a II. rendű alperes az I. rendű alperes a közte fennálló jogviszonytól függetlenül, saját vagyoni eszközei terhére vállalta volna. Az engedményezésnek nevezett megállapodást aláírásával megerősítve a II. rendű alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy az I. rendű alperest megillető vállalkozói díj terhére teljesít közvetlenül kifizetést a felperes felé, eredetileg csak a 2004. május 20-i szállítási szerződés alapján keletkezett, és felperes által biztosított anyagok ellenértékének megtérítésére, a későbbiek során azonban az építkezéshez szükséges egyéb, a felperes által beszerzett anyagokra is.

E háromoldalú megállapodás szerződés, mely megfelel a Ptk. 198.§ (1) bekezdés rendelkezéseinek, az a Ptk. 205.§ (1) bekezdése szerint a szerződő felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jött létre, és a Ptk. 216.§ (1) bekezdése értelmében szóban, illetve ráutaló magatartással is érvényes.

A felek közti jogviszonyra tehát a fenti, a Ptk.-nak az egyes szerződésekre vonatkozó különös részében nem nevesített szerződés az irányadó, a felek közt e megállapodás szerint kell elszámolni a Ptk. 277.§ (1) bekezdésre figyelemmel.

A fentiekből következően nincs jogi jelentősége annak, hogy a 2004. május 20-i engedményezési szerződésnek nevezett megállapodás engedményezésként érvényes-e, a felperes ugyanis a perben nem az engedményezett követelést, hanem saját, I. rendű alperessel szemben fennálló követelését érvényesítette a II. rendű alperessel, mint egyetemleges kötelezettel szemben. Az engedményezés eredményeként a követelés jogosultja személyében alanyváltozás történik, az engedményezett követelést az engedményes jogosult a kötelezettel szemben érvényesíteni, ez alapján a perbeli esetben a felperesnek az I. rendű alperes II. rendű alperessel szemben fennálló vállalkozói díj követelését kellett volna érvényesítenie. A felperes szándéka azonban nem erre irányult, ez is azt támasztja alá, hogy a 2004. május 20-i írásbeli, és az azt megelőző szóbeli megállapodások megkötésével sem arra irányult a felek szándéka, hogy az I. rendű alperest megillető követelés jogosultja személyében történjen változás, hanem arra, hogy a II. rendű alperes álljon helyt közvetlenül a felperest megillető követelésért, mégpedig - a bizonyítási eljárás eredményeképpen megállapíthatóan - a felperest anyagköltség címén megillető követelésért. A 2004. május 20-i engedményezésnek nevezett megállapodás e körben úgy értelmezendő, hogy a felek abban állapodtak meg, hogy e II. rendű alperesi helytállás az I. rendű alperest megillető vállalkozói

díjkövetelés terhére történik, azaz a II. rendű alperes vállalta, az I. rendű alperes pedig hozzájárulását adta ahhoz, hogy az őt megillető vállalkozói díjkövetelést a II. rendű alperes közvetlenül a felperes részére fizesse ki.

A II. rendű alperes azzal, hogy a felperes és az I. rendű alperes között létrejött szállítási szerződés alapján keletkező I. rendű alperesi tartozások megfizetését a fentiek szerint vállalta, e vállalkozási szerződésbe maga is megrendelőként belépett, ezért e szerződésre alapított igény vele szemben is a Ptk. 379.§ (1) bekezdése alapján érvényesíthető, és e szerint érvényesíthető a későbbi szóbeli, és ráutaló magatartással történt - II. rendű alperes által nem vitatott és elismert - szerződésmódosítás eredményeként a felperes által biztosított egyéb anyagok ellenértékének kifizetésére irányuló igény is.

Azt viszont, hogy a II. rendű alperest fizetési kötelezettség terhelné a felperesnek az I. rendű alperestől a vállalkozási szerződés alapján járó vállalkozási díjért is, tényként nem lehetett megállapítani, e vonatkozásban a bizonyítás a felperes részéről sikertelen volt. A felperes vállalkozóként az I. rendű alperessel kötött szerződést, az I. rendű alperestől járó díjért e szerződés megkötésekor a II. rendű alperes garanciát nem vállalt, a díjfizetés elmaradásának kockázata a felperest terhelte. A vállalkozási szerződés megkötését követően pedig a körülmények az anyag biztosítását illetően változtak meg, amivel összefüggésben kért és kapott a már kifejtettek szerint a felperes garanciát az alperesektől. A korábbi vállalkozási szerződés szerinti díjkövetelésre azonban a II. rendű alperes fizetési kötelezettséget nem vállalt, ebbe a jogviszonyba megrendelőként nem lépett be. A háromoldalú szerződés megkötésének körülményei egyértelműen azt támasztják alá, hogy a perbeli megállapodás csak az anyagra vonatkozott.

A fentiekből következően tehát a felperes II. rendű alperessel szembeni keresete elbírálásakor abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes által az építkezéshez biztosított és kiszámlázott anyagok ellenértékének kifizetésére sor került-e, avagy sem, az alpereseknek anyagköltség címén áll-e fenn tartozása a felperes felé.

A II. rendű alperes az általa történt átutalások alkalmával egy ízben sem hivatkozott a felperes által kibocsátott számlákra, egy esetben az I. rendű alperes vállalkozói díjszámlájára utalt, egy esetben azt tüntette fel, hogy a kifizetés szerződés szerinti számlakiegyenlítés, két ízben pedig arra utalt, hogy a teljesítés engedményezés alapján történt. Miután a másodfokú bíróság azt állapította meg tényként, hogy a II. rendű alperes az anyagszámlák kifizetéséért vállalt kötelezettséget, annak megállapításához, hogy a II. rendű alperesnek áll-e fenn tartozása a felperes felé az szükséges, hogy a II. rendű alperes által történt valamennyi teljesítést a bíróság a felperes által kibocsátott anyagszámlák teljesítéseként számolja el, mert csak így módon állapítható meg az, hogy a II. rendű alperes az általa fent részletezettek szerint vállalt szerződéses kötelezettségét teljesítette-e, avagy sem.

Az elszámolásban a másodfokú bíróság a II. rendű alperes általi átutalásokat római számmal, az ezen átutalások alapján kifizetett anyagszámlákat pedig az elsőfokú bíróság ítélete 7. oldalán A. pont alatt táblázatba foglalt sorrendben arab számmal jelölte meg. A fentiek tükrében a felek közti elszámolás a következőképpen alakul:

I. Átutalás 6.160.714,- Ft, 2004. július 16-án. Ez az átutalás az alábbi, a felperes által kibocsátott anyagszámlákat fedezte:

1. 38660. számú számla, e számla alapján a tartozás az átutalás időpontjában 86.000,- Ft tőke volt, valamint ennek 6 napra 24%-os kamata, mely 339,- Ft, 74 napra 23%-os kamata, mely 4.010,- Ft, azaz így összesen 4.349,- Ft.

Az 1. számú számla teljesítése után az átutalásból fennmaradó összeg 6.070.365,- Ft.

2. 38665. számú számla alapján fennálló tartozás 169.650,- Ft tőke, az átutalás időpontjáig 63 napra számított 23%-os kamata, mely 6.735,- Ft.

Az átutalásból fennmaradt összeg a 2. számla teljesítése után 5.893.980,- Ft,

3. 38666. számú számla tőketartozása 328.825,- Ft, kamata 63 kamatnapra számolva 23%-os kamattal 13.053,- Ft.

A 3. számla teljesítése után fennmaradó átutalás össze 5.552.102,- Ft.

4. 38675. számú számla, 2.100.153,- Ft, mely az átutalás időpontjában, azaz 2004. július 16-án vált esedékessé, így ehhez kamatfizetési kötelezettség nem kapcsolódik.

A 4. számla levonása után a fennmaradó összeg az I. sorszámú átutalásból 3.451.943,- Ft.

5. 38676, és a 6. 38677. számú számlákban foglalt követelés esedékessége 2004. július 19-e volt, így az I. sorszámú átutalással e számlákat a II. rendű alperes előre kifizette, ezekhez kamatfizetési kötelezettség nem kapcsolódik.

Az 5. és 6. számla kiegyenlítése után az I. sorszámú átutalásból fennmaradó összeg 1.381.320,- Ft.

7. 38683. számú számla 2004. július 26-án volt esedékes, ennek összege 2.116.544,- Ft volt, melyhez szintén nem kapcsolódik kamatfizetési kötelezettség az I. számú átutalásból a fentiek szerint még megmaradt 1.381.320,- Ft e számlára számolandó el, így e 7. (38683. számú) számlából megmaradt 1.381.320,- Ft részteljesítése követően 735.224,- Ft

tartozás, mint tőke, és e tőkének 2004. július 27-től, azaz az esedékesség időpontjától járó kamata.

II. A második átutalás 2004. augusztus 23-án történt, 26.737.879,- Ft összegben, mely az alábbi számlákra számolandó el:

7. (38683. számú) számlából fennmaradó 735.224,- Ft tőketartozásra, és ennek 2004. július 27-től 2004. augusztus 23-ig számított kamatára, mely kamat 20 napra 23%, 7 napra 22%, , összesen 12.367,- Ft.

A II. számú átutalásból így a 7. számla részteljesítése után megmaradt 25.990.288,- Ft.

8. A 38685. számú számlára elszámolandó tőkére 2.257.635,- Ft, ehhez kapcsolódik 25 napra 23%-os, 7 napra 22%-os kamat, mely 35.565,- és 9.525,- Ft.

A 8. számla teljesítése után a II. átutalásból fennmaradó összeg 23.687.567,- Ft.

9. A 38687. számú számla 345.245,- Ft tőkeösszegű volt, ehhez kapcsolódik 50 napra 23%-os, 7. napra 22%-os, azaz 10.877,- és 1.456,- Ft kamattartozás.

A 9. számla teljesítése után a II. átutalásból fennmaradó összeg 23.329.985,- Ft.

10. a 38692. számú számla tőkeösszege 2.318.648,- Ft, ehhez kapcsolódik 12 napra 23%, 7 napra 22%, azaz 17.533,- és 9.785,- Ft kamat,

11. számla a 38694. számú volt, összege 2.173.288,- Ft, ehhez kapcsolódik 8 napra 23%-os kamat, 10.955,- Ft összegben, 7 napra 22%-os kamat, 9.170,- Ft összegben,

12. számla a 38695. számú 2.856.077,-Ft tőkeösszegű számla volt, melyhez kapcsolódik 4 napra 23%-os kamat, 7.198,- Ft összegben, 7 napra 22%-os kamat, 12.050,- Ft összegben,

13. a 38700. számú számla volt, 3.444.486,- Ft tőkeösszegben, ehhez kapcsolódik 1 napra 23%-os kamat, 7 napra 22%-os kamat, összesen 17.233,- Ft összegben,

14. a 911101. számú számla volt 1.609.209,- Ft tőkeösszegben, ehhez kapcsolódik 4 napra 22%-os kamat, 3.879,- Ft összegben,

15. a 911105. számú számla volt, 1.208.920,- Ft tőkeösszegben, ehhez kapcsolódik 19 napra 23% kamat, 7 napra 22% kamat, összesen 19.574,- Ft összegben,

16. számla a 911109. számú volt, 369.875,- Ft tőkeösszegben, ehhez kapcsolódik 16 napra 23%, 7 napra 22% kamatfizetési kötelezettség, összesen 5.289,- Ft összegben,

A 2004. augusztus 23-i átutalás időpontjában nem volt még esedékes a 17. 911110. számú és a 18. 911111. számú számla, ellenben esedékes volt a 19. 911112. számú számla 50.675,- Ft tőkeösszegben, így a II. számú átutalásból a következő teljesítésként a 16. számla után a másodfokú bíróság a 19. számlát számolta el.

19. számla 50.675,- Ft tőkeösszeget, 10 napra 23% kamatot, 7 napra 22 kamatot, így összesen 532,-Ft kamatot tartalmazott, melyet a II. számú átutalás teljes egészében fedez.

A fent felsorolt 10.-16, 19. számú számlák II.-es átutalásból történő teljesítése után a II.-es átutalásból maradt még 9.286.139,- Ft. Ez a II.-es átutalásból fennmaradó összeg fedezi még a 17.-es 911110. számú, 18.-as 911111. számú, a 20.-as 64587. számú, 21.-es 64602. számú, 22.-es 64603. számú, 23.-as 64.605. számú, 24.-es 64607. számú, 25.-ös 64608. számú számlák teljesítését teljes egészében, a miután ezek kifizetése ily módon az esedékességi időpontot megelőzően történt meg, e számlákhoz kamatfizetési kötelezettség nem kapcsolódik. E számlák teljesítése után - mely felsorolt számlák összege 7.123.622,- Ft volt - maradt még a II. számú átutalásból 2.062.517,- Ft.

A 26. 64610. számú számla úgyszintén nem volt még esedékes a II.-es átutalás időpontjában, a fenti elszámolás után a II.-es átutalásból fennmaradó 2.062.517,- Ft-ot a másodfokú bíróság e 26. számú számlára számolta el, így e számla összege 2.062.517,-Ft-tal csökkent, fennmaradt e számlából 565.653,- Ft, melyhez kamatfizetési kötelezettség az esedékesség időpontjától, azaz 2006. október 4-ét követő naptól kapcsolódik.

III. A következő átutalás időpontja 2004. szeptember 20-a volt, összege 7.907.642,- Ft. Ez az átutalás a következő számlák kifizetését fedezi:

A 26. számlából fennmaradó 565.653,- Ft-ot, melynek kifizetése ily módon az esedékességi időpont előtt történik, ezért kamatfizetési kötelezettség nem kapcsolódik hozzá.

Fedezi e III.-as átutalás a

29. 64616. számú,	598.020,- Ft összegű, a
30. 64617. számú,	773.600,- Ft összegű, a
31. 64618. számú,	156.921,- Ft összegű, a
32. 64589. számú,	2.285.098,- Ft, összegű, a

33. 64590. számú 402.786,- Ft összegű, a
 34. 64591. számú, 102.909,- Ft összegű, a
 35. 64592. számú, 1.961.132,- Ft összegű, a
 36. 64593. számú, 253.136,- Ft összegű, a
 37. 64597. számú, 77.000,- Ft összegű, a
 38. 64595. számú, 408.818,- Ft összegű, valamint a
 40. 64598. számú, 39.957,- Ft összegű számlákat teljes egészében, e számlák összege ugyanis a 26. számlából fennmaradó 565.653,- Ft-tal együtt 7.625.030,- Ft volt. A III. számú átutalásból még megmaradó 282.612,- Ft fedezi a 39.-es (64596. számú, 2004. november 18.-i esedékességű 696.000,- Ft összegű) számla egy részét, mégpedig ugyanezen, tehát 282.612,- Ft összegben, így módon a 39. számlából a III. átutalás után fennmarad 413.988,- Ft. A 26.-38.-ig, a 39. számla részbeni, valamint a 40. számla teljesítése előre fizetés volt a II. rendű alperes részéről, így ezekhez kamatfizetési kötelezettség nem kapcsolódik.

IV. A következő átutalás időpontja 2005. április 20-a volt, 6.250.000,- Ft összegben. Ez az átutalás a következő számlákra számolandó el.

- 39. számlából fennmaradt 413.988,- Ft tőke, ennek 1994. november 19-től 2005. április 20-ig a kamata, a
- 41. 185026. számú számla 378.050,- Ft tőke, ennek 2004. november 26-tól, 2005. április 20-ig járó kamata, a
- 42. 185027. számú számla 444.708,- Ft tőke, és ennek 2004. december 1-től, 2005. április 20-ig járó kamata, a
- 43. 185028. számú számla 23.843,- Ft tőke, és ennek 2004. december 9-től 2005. április 20-ig járó kamata, a
- 44. 185029. számú számla 46.367,- Ft tőke, és ennek 2004. december 15-től, 2005. április 20-ig járó kamata, a
- 45. 185031. számú számla 461.040,- Ft tőke, és ennek 2004. december 23-től 2005. április 20-ig járó kamata, a
- 46. 185036. számú számla 7.644,- Ft tőke, és ennek 2004. december 29-től 2005. április 20-ig járó kamata.

A fent felsorolt 39. számú számla részbeni, valamint a 41-46. számú számlák tőke és kamat fizetésére elszámolt összeg a fentiek szerint 1.990.000,-Ft (1.775.640,- Ft tőke, 214.360,- Ft kamat).

A IV.-es átutalásból így módon a valamennyi anyagszámla kiegyenlítése után fennmaradó összeg 4.260.000,- Ft volt. A II. rendű alperes tehát az őt terhelő

anyagfizetési kötelezettségének teljes egészében eleget tett, illetve kötelezettségét meghaladóan fizetett. Miután azonban a II. rendű alperes nem vitásan és elismerten a felperes részére az I. rendű alperesnek járó vállalkozói díj terhére teljesített, az így megmaradó 4.260.000,- Ft túlfizetést a másodfokú bíróság az I. rendű alperest terhelő munkadíjszámlák kifizetésére számolta el, mégpedig 2005. április 20-i teljesítési időponttal.

Megállapítható tehát az, hogy a II. rendű alperes az őt a fent részletezettek szerint terhelő, szerződésben vállalt kötelezettségének eleget tett, a felperes felé nem tartozik, ezért vele szemben a keresetet helyesen utasította el az elsőfokú bíróság.

Mivel a felperes fellebbezésében az I. rendű alperes marasztalásának összegszerűségét is támadta, ezért a fenti elszámolás eredményeként fennmaradó 4.260.000,- Ft elszámolásával a másodfokú bíróság újra elvégezte az elszámolást a felperes és az I. rendű alperes tekintetében is oly módon, hogy a II. rendű alperes által történt valamennyi teljesítést munkadíjszámlára számolta el, figyelemmel arra, hogy az I. rendű alperes által megjelölt anyagszámlák a II. rendű alperes teljesítése folytán már az I. rendű alperesi teljesítést megelőzően, előre kifizetésre kerültek (lásd. fent részletezett, előre fizetett számlák) az alábbiak szerint:

A 64605. számú (23.), 911109. számú (16.), 9111105. számú (15.), 64608. számú (25.) számlák a fenti elszámolás szerint a II. rendű alperes II. számú átutalásából kifizetésre kerültek, a 64618. számú (31.), 64616. számú (30.), 64614. számú (28.) a 64593. számú (36.), 64590. számú (33.), 64592. számú (35.), 64589. számú (32.), 64591. számú (34.), 64595. számú (38.) számú számlák a III. számú átutalásból kerültek kiegyenlítésre.

A felperes által hivatkozott 38696. számú számlára 2004. július 5-én átutalt összeget az I. rendű alperes kifejezett rendelkezése szerint e számlára kell elszámolni, e számlához 537,- Ft kamatfizetési kötelezettség kapcsolódott, így átutalással ilyen összegű tőke nem került kifizetésre, azaz e 38696. számú számlából fennmaradt 537,- Ft és ennek 2004. július 5. napjától számított kamata.

Az I. rendű alperes a 8. oldalon található táblázatban feltüntetett 64612. számú munkadíjszámlát is kifejezetten nevesítve fizette ki, ezért a 2004. október 14-i 3.609.438,- Ft összegű utalást az I. rendű alperes rendelkezése szerint a 64612. számú számlára kellett elszámolni. Az átutalás azonban a számla összegét nem fedezte, e számla 2004. október 14-ig felgyülemlett kamata 20.761,- Ft volt, az utalás elszámolandó elsősorban erre a kamatra, valamint a fennmaradó 3.567.916,- Ft összeg tőkére, ezért munkadíjszámlából fennmaradt 420.413,- Ft és ennek 2004. október 14-től járó kamata.

A fentiekén kívül az I. rendű alperes négy alkalommal utalt a felperes felé az alábbiak szerint:

I. átutalás 2004. szeptember 21-én történt 1.622.200,- Ft összegben,

II. átutalás 2004. november 18-án	1.831.610,- Ft összegben,
III. átutalás november 25-én	5.413.879,- Ft összegben,
IV. átutalás október 1-én	1.859.510,- Ft összegben.

A I. átutalás fedezte az 1.-es, (számozás az elsőfokú ítéletben írt sorrendben) a 64578. számú 1.154.769,- Ft tőkeösszegű munkadíjszámlát és az ehhez kapcsolódó 35.940,- Ft összegű kamatot., ezen I.-es átutalásból a 64578. számú számla kifizetése után maradt 431.491,- Ft.

A 2-es, 64579. számú 729.912,- Ft összegű munkadíjszámlát részben fedezte az I. számú átutalásból fennmaradó 408.774,- Ft, e számlához 22.717,- Ft összegű kamat kapcsolódott, így elsősorban kamatra, másodsorban tőkére elszámolva a teljesítés összegét, fennmaradt e számlából 321.138,- Ft és ennek 2004. szeptember 21-től járó kamata.

A II. átutalás 2004. november 18.-án 1.831.610,- Ft volt, ez az átutalás fedezte

- a 64579. számú számlából fennmaradó 321.138,- Ft-ot, és az ehhez kapcsolódó 880,- Ft összegű kamatot,
- fedezte a 38696. számú számlából fennmaradó és erre az időre esedékessé vált 537,- Ft összegű tőkét és ennek 2007. július 5. napjától járó kamatát, melyet együttesen kerekítve 600,- Ft-ban határozott meg a másodfokú bíróság.

A fenti két maradék számla elszámolása után a II. átutalásból megmaradt 1.536.822,- Ft, amely elszámolandó

- a táblázatban (7. oldalon) feltüntetett (64580. számú) 3. munkadíjszámla részbeni teljesítésére, ezen számla tőkeösszege 1.154.769,- Ft, az ehhez járuló kamat 2004. július 10-től szeptember 21-ig 35.940,- Ft, 2004. szeptember 21-től október 1-ig még 3.153,- Ft, tehát e számla tőke- és kamattartozása együttesen 1.193.872,- Ft volt, melyből a II. számú utalás teljes mértékben fedezett.

Megmaradt a II. számú utalásból 342.950,- Ft.

- Ez elszámolandó a táblázatban 4.-ként feltüntetett 64581. számú munkadíjszámlára, melynek összege 729.912,- Ft volt, és melyre 2004. szeptember 21-ig 24.717,- Ft összegű kamat rakódott, a megmaradt összeg a számla teljes kifizetését nem fedezte, ezért ezen 4. számlából megmaradt 411.697,- Ft tőketartozás és ennek 2004. október 1. napjától járó kamata.

A következő III. számú utalás 2004. november 18-án történt 1.831.610,- Ft összegben. Ez a következőkre számolandó el:

- A 4. számlából fennmaradó 411.679,- Ft tőkére, és az ehhez hozzáadandó 4.273,- Ft összegű kamatra.

A fenti összeg levonása után a III. utalásból megmaradt 1.415.658,- Ft.

A III. számú utalásból a 4. számla kifizetése után fennmaradó 1.415.658,- Ft-ot első sorban az ekkor esedékessé váló 8. (64612. számú) számlából fennmaradt 420.413,- Ft-ra és ennek 2004. október 14-től járó kamatára számolta el a másodfokú bíróság, a kamat összege 3.939,- Ft, így az 1.415.658,- Ft összegű III. számú utalás maradványából a 8. számú számlára elszámolt összeg 424.352,- Ft.

A III. számú utalásból így fennmaradt további 991.306,- Ft, mely az alábbiak szerint számolandó el:

- A táblázatban 6.-ként feltüntetett 64583. számú, 3.695.483,- Ft összegű munkadíjszámlára, e számla kamatvonzata november 18-ig 99.424,- Ft volt, így a III.-as átutalásból meglévő 991.306,- Ft-ból kamatra számolandó el 99.424,- Ft, tőkére 891.882,- Ft, így a 6. számlából kifizetetlen maradt ebben az időpontban, 2004. november 18-án 2.803.601,- Ft és ennek ettől az időponttól számított kamata.

A IV. számú utolsó I. rendű alperesi utalás 2004. november 25-én történt 5.413.879,- Ft összegben, mely a következők szerint számolandó el:

- A 6.számú számlából fennmaradt 2.803.601,- Ft tőke, valamint november 25-ig 6.454,- Ft kamat, azaz összesen 2.810.053,- Ft, amelyre a IV. számú utalás teljes egészében fedezetet nyújtott, e számlatartozás megszűnt.

A IV. számú utalásból maradt 2.603.826,- Ft,

- mely a táblázatban 7.-ként feltüntetett 64584. számú, 5.184.266,-Ft-os számla részbeni kifizetésére nyújtott fedezetet, e számlához kapcsolódó kamattartozás 2004. augusztus 17-től 2004. november 18-ig (62 kamatnapra 11%, 36 kamatnapra 10,5%, 2 kamatnapra 10%), összesen 153.396,- Ft, így a IV. számú utalásból kamatra számolandó el 153.396,- Ft, tőkére 2.450.430,- Ft, megmaradt a 7. számlából (64584. számú) 2.733.836,- Ft, és ennek 2004. november 25-től járó kamata.

Ezt követően kifizetés 2005. április 20-án a B. Kft részéről történt, amikor is a fent részletezett elszámolás szerint ezen utalásból megmaradt 4.260.000,- Ft, miután ebben az időpontban ez az összeg már az I. rendű alperes anyagtartozására nem volt szükséges, mivel több anyagszámla-tartozás nem volt. Ezért ezen B. Kft II. rendű alperes utalásából fennmaradó 4.260.000,- Ft-ot a másodfokú bíróság

- a 7. számú munkadíj számlából a fentiek szerint fennmaradó 2.733.836,- Ft tőkére és ennek kamataira számolta el, a kamat összege 116.000,- Ft (30

kamatnap 10%, 35 kamatnap 9,5%, 27 kamatnap 9%, 36 kamatnap 8,25%, 21 kamatnap 7,75%).

A számlából fennmaradó tőketartozás 2.733.836,- Ft volt, így a II. rendű alperes 2005. április 20-i teljesítéséből maradt még 1.373.843,- Ft.

A II. rendű alperes IV. számú utalásából fennmaradó összeg fedezi még az elsőfokú ítélet 8. oldalán feltüntetett táblázatban

- 9.-ként írt 64613. számú munkadíj számla részbeni teljesítését is, e számla összege 2.264.359,- Ft volt, az ehhez járuló kamatfizetési kötelezettség 108.317,-Ft volt, így az 1.373.843,- Ft összegű maradványból elszámolandó kamatra 108.317,- Ft, és a 9. számla tőketartozására 1.265.526,- Ft, fennmarad ezért a 9. (64613.számú) számlából 943.000,-Ft tőketartozás, és ennek 2005. április 20-tól a kifizetés napjáig járó kamata.

Nem történt kiegyenlítés a fenti elszámolás szerint a táblázatban 10.-ként feltüntetett 64621. számú, 11.-ként feltüntetett 64622. számú 12.-ként feltüntetett 64623. számú, 13.-ként feltüntetett 185030. számú munkadíjszámlákra.

A 9. számla ki nem fizetett része, valamint a 10-13. számú munkadíjszámla tőkeösszege összesen 6.097.203,- Ft. Ez az összeg kevesebb az elsőfokú bíróság által megítélt összegnél, alperesi fellebbezés hiányában azonban a másodfokú bíróság az ítélet rendelkező részében meghatározott marasztalási összeget nem érinthette, annak felemelésére pedig az elszámolás eredményeként nem volt lehetőség.

A másodfokú bíróság a fenti elszámolásban a fent már idézett Ptk. rendelkezéseket, valamint a mindenkor hatályos jegybanki alapkamatokat vette figyelembe, és a késedelem idején bekövetkező kamatváltozásra is figyelemmel volt.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a felperesnek azt az álláspontját, hogy a felek közti elszámolás szakértői kérdés volna, az átutalások Ptk. szerinti elszámolása nem igényel olyan, a Pp. 177.§ (1) bekezdése szerinti szakértelmet, mellyel a bíróság nem rendelkezik.

A fentiekre tekintettel tehát a felperes fellebbezése sem a per főtárgya tekintetében, sem a perköltségre vonatkozó részében nem volt teljesíthető. Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a pertárgy értékére, a per időtartamára, a perben érvényesített követeléssel kapcsolatban szükséges jogi munka mennyiségére figyelemmel az elsőfokú bíróság által a felperes terhére megítélt perköltség nem eltúlzott.

A sikertelen fellebbezés következtében a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a felperes köteles a II. rendű alperes másodfokú eljárásban felmerült költsége megtérítésére,

valamint köteles a feljegyzett fellebbezési illeték állam részére történő megtérítésére is az Itv. 74.§-ára tekintettel a Kmr. 13.§ (2) bekezdése alapján.

Pécs, 2008. május 21.

Dr. Veszeley Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró